

Ko su i šta zapravo žele osobe sa ometenostima?

„Ništa posebno, ništa neobično. Mi želimo da budemo u mogućnosti da pohađamo škole u komšiluku, da koristimo biblioteke, idemo u bioskope, kafiće, da se vozimo autobusom, idemo u kupovinu ili u posetu prijateljima. Želimo da smo u stanju da odemo na biračko mesto i da glasamo kada i svi ostali. Želimo da se venčavamo, radimo, imamo porodicu. Želimo da budemo u stanju da zarađujemo za našu decu. Želimo visokokvalitetnu medicinsku negu, koju ćemo moći sebi da priuštimo. Želimo da nas vide kao stvarne osobe, kao deo društva, a ne kao nešto što treba sakrivati, sažaljevati ili čemu treba davati milostinju.“ (Rubin, 1996.)

Zahvaljujući izuzetnom entuzijazmu profesionalaca, koji su protekle dve decenije radili na promociji osnovnih ljudskih prava i prava dece sa smetnjama u razvoju, 2006 godine zvanično se osniva Savetovalište Centara za konstruktivno rešavanje sukoba Srbije. Iako tada mlada organizacija, ona se još od osnivanja temelji na dugogodišnjem iskustvu eksperata koji rade sa i za decu sa smetnjama u razvoju, dugi niz godina.

Osnovna pretpostavka od koje počinje svaka profesionalna aktivnost u Centru je da **RAZLIČITOST NE ZNAČI MANJU VREDNOST**, manje pravo na učenje i saznanje, manje pravo na razvoj svih potencijala ličnosti.

Ljubav i razumevanje, bezgranično strpljenje, profesionalna inicijativa, umešnost i talenat profesionalaca i saradnika Centra, primena specifičnih metoda i postupaka, omogućava našim korisnicima da steknu poverenje u svoje sposobnosti, izgrade sebe kao ličnost i ovladajući znanjima i veštinama zadovolje osnovnu ljudsku potrebu za samoostvarenjem. Zbog toga je neophodno da i u budućnosti sačuvamo svoju posebnost kroz sve aspekte neformalnog obrazovanja, kao i da istovremeno budemo integralni deo sistema redovnog obrazovanja.

U proteklih osam godina Centar je najveći broj svojih aktivnosti, izdanja, modula, kao i akreditovanih programa realizovao u cilju promocije jednakih prava mladih sa smetnjama u razvoju.

Upravo zbog svog bogatog doprinosa razvoju inkluzivne prakse u Srbiji, Centar realizuje defektološki tretman po sopstvenim novim ili prilagođenim, postojećim modulima, deci i mladima sa smetnjama u razvoju.

DEFEKTOLOŠKI TRETMAN UKLJUČUJE:

- Rad sa decom i mladima koja imaju kognitivne ili edukativne smetnje da se uključe u redovno školovanje,
- Rad sa decom i mladima koji su uključeni u redovno školovanje,
- Savetodavni rad sa roditeljima mladih sa smetnjama u razvoju.

Defektološki tretman, kao individualno-korektivan rad obuhvata sledeće korake:

-Inicijalni razgovor sa roditeljima - u cilju prikupljanja podataka o razvoju, dosadašnjem tretmanu i rezultatima. Prikupljanje podataka je u cilju izbora adekvatnih metoda u radu sa detetom (uzrast, poreklo, individualne i specifične karakteristike, da li dete dolazi dobrovoljno...)

-Izradu individualnog programa- u saradnji sa roditeljima, a u cilju što potpunijeg pristupa u radu i podsticanja razvijanja i korišćenja punih potencijala deteta. Sve aktivnosti se prilagođavaju svakom detetu ponaosob u zavisnosti od stepena i nivoa preostalih sposobnosti, uzrastu, kao i do sada stečenom znanju i iskustvu deteta.

-Motivaciju -Usmeravamo i kanališemo način prihvatanja grešaka.

-Omogućavanje ovladavanja novim sadržajima

-Uvežbavanje

-Socio-emocionalni razvoj

-Razvoj kognitivnih sposobnosti

KAKO MI TO RADIMO?

Pre svega, za potrebe pojedine dece, neophodno je izvršiti izvesna prilagođavanja koja se tiču sadržaja, metoda, oblika, sredstava, materijala i sl. Pomeranjem težišta sa sadržaja, na mladu osobu, kao centar edukativnog procesa, proces se usmerava na načine učenja, brzinu usvajanja prezentovanog, emocionalni doživljaj kao i razvijenost dečje motivacije.

Priprema aktivnosti - Tokom pripreme i realizacije aktivnosti orijentisani smo na očuvane sposobnosti deteta, a u cilju njegovog osnaživanja i razvoja emocionalnih, kognitivnih i socijalnih relacija. Takođe, svaki specijalni edukator ima iskustvo u okviru planirane teme, kao i u prepoznavanju potreba deteta. Aktivnosti planiramo na osnovu ličnosti deteta, njegovih očekivanja, navika u učenju, znanja i iskustva.

Realizacije aktivnosti- Tokom realizacije aktivnosti usmereni smo na: jednostavan način predstavljanja sadržaja, nenametljivo podsticanje deteta, maksimalno korišćenje metode demonstracije, češće pauze, usklađenost izlaganja s koncentracijom, pažnjom i fondom reči, kao i tolerisanje grešaka u radu.

Tokom realizacije aktivnosti, vodimo računa da nam je komunikacija sa detetom: strpljiva, konkretna (izbegavamo nejasne i neodređene termine), slušamo pažljivo s uvažavanjem i ohrabrujemo pokušaje deteta.

Metode rada- Izborom metoda pružamo šansu detetu da potpuno učestvuje u planiranoj aktivnosti. Tako npr. metoda neverbalne komunikacije daje šansu da se izrazi dete koje se uzdržava od verbalne komunikacije. Ovakvim pristupom postiže se efekat osnaživanja mlade osobe da iznese svoje mišljenje i osećaje, ohrabreno da preuzme inicijativu i odgovornost. Prilikom odabira metoda rada, vodimo računa o tome: koji nam je cilj, da li se nadovezujemo na iskustva i znanja deteta, koliko kreativnosti dopušta izabrana metoda, da li je izabrana metoda prilagođena godištu, obrazovanju, poreklu i smetnjama u razvoju deteta i da li izabrana metoda daje mogućnost detetu da stupi u kontakt sa svojim osećanjima, interesovanjima i mislima.